

[Gade]

Vi vil gå til udvalgsarbejdet ud fra den konstatering, at med den lovgivning, der findes i landbruget, er der rent objektivt mindre brug for en aktiv jordfond. Det er noget, vi vil kigge nærmere på i udvalget, men hvis vi kommer med i en aftale om noget, så vil jeg sige, at vi i hvert fald ikke med stor begejstring stemmer for, at Jordfonden bliver afskaffet. Men vi må se, hvad der sker i udvalget.

Sønderby (V):

Jeg skal ikke medvirke til at tænde hr. Gades lunte. Jeg håber, den ikke bliver tændt. Den er nok blevet kold nu, mon ikke?

Ellers vil vi om dette lovforslag sige, at vi erkender, at det har været en god lov, som vi her afskaffer, men vi erkender også, at tiden har vist, at der ikke er så stort behov for den, og derfor vil vi håbe, at vi kan få dette lovforslag vedtaget inden juni og få den afskaffet.

Det, vi har haft i Sønderjylland, hvor staten har haft mulighed for at erhverve jord, udbredes så til hele Danmark. Vi er tilfreds med, at der står, at fri jord hurtigt skal videresælges. Derved kan så ske det, som hr. Gade var inde på: man kan forbedre arronderingen. Hvis staten køber jord op, så kan den hjælpe til at få arronderingen lidt bedre på plads.

Vi kan selvfølgelig også – ligesom Socialdemokratiet – støtte, at der fortsat skal være mulighed for at have kolonihaver. Det kan vi ikke have noget imod.

Ernst B. Schmidt (FP):

Ja, hr. landbrugsminister, alt ånder tilsyneladende fred og fordragelighed. Jeg kan da meddele, at Fremskridtspartiet ikke skal stille sig direkte hindrende i vejen for de næste to lovforslag.

Men så kunne jeg måske komme med et andet hjertesuk. Landbrugsministerens forhandlinger med Socialdemokratiet har selvfølgelig ført til det her, og når man nu ser, at Fremskridtspartiet kan gå med til det, så vil jeg sige til landbrugsministeren, at hvis de drøftelser, som har været angående dette og andre ting, var blevet ført med Fremskridtspartiet, mon så ikke resultatet var blevet lidt anderledes i retning af et friere landbrug? Det tror jeg, men det lykkedes os ikke at komme længere.

Men jeg kan da sige om dette lovforslag, som omhandler forskellige ting – og der blev nævnt

begrebet frijord – at vi ønsker selvfølgelig i Fremskridtspartiet, at al jord er frijord.

Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende forslag er igen forligsstof mellem regeringen og Socialdemokratiet, og fra radikal side stemmer vi imod forslaget, men vi gør det ikke uden vemod, hr. landbrugsminister. Jeg ved udmærket, at man forventer af politikere, at vi ud fra en rationel og barsk tankegang skal sige farvel til det, som man påstår tiden er løbet fra, men det er ikke så let alligevel.

Med meget begrænsede midler har Statens Jordlovsudvalg været med til at administrere tillægsjordsbehov og en finansiering gennem de såkaldte jordkøbslån. Mange forsigtige, fattige husmænd har i mange år på den måde fået både mod og praktisk mulighed for at erhverve tillægsjord, og mange gange har det medført, at man kunne ophøre med at være deltidslændmand og dermed fik mulighed for, at drømmen om at være 100 pct. landbruger kunne gå i opfyldelse.

Kun de bemærkninger for at kippe med flaget for en administration, der virkelig satte sig markante spor i samfundet og ændrede tilværelsen positivt for mange husmandsfamilier.

Jeg glæder mig over i det foreliggende forslag, at det giver mulighed for at pålægge for købsret til frijord. Endvidere hilser jeg også med tilfredshed på Det Radikale Venstres vegne, at bestemmelserne om, at man har mulighed for at erhverve og byggemodne arealer til kolonihaveformål, bevares.

Lysholm Christensen (KRF):

...

Formanden:

Hr. Larsen-Ledet vil korrigere.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg må komme med en korrektion. Der er blevet sagt, at jeg har givet udtryk for, at jeg ville stemme imod forslaget. Det vil jeg selvfølgelig ikke. Vi stemmer for forslaget, det er noget af det første, der står i mit manuskript.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovgivningen skal jo hele tiden revideres og tilpasses de nutidige forhold. Ingen vil betvivle,